

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1281/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Вукојице Секулића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Ким.26/24 од 10.04.2025. године и Квм.12/25 од 14.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Вукојице Секулића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Ким.26/24 од 10.04.2025. године и Квм.12/25 од 14.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Ким.26/24 од 10.04.2025. године одлучено је да трошкови кривичног поступка малолетног АА, настали у предмету Вишег суда у Зајечару Ким.26/24, у укупном износу од 91.125,00 динара падну на терет буџетских средстава суда и исти исплате законском заступнику малолетног, у року од 60 дана од дана правноснажности решња, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Зајечару Квм.12/25 од 14.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, адвоката Вукојице Секулића, изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Ким.26/24 од 10.04.2025. године.

Бранилац малолетног АА - адвокат Вукојица Секулић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП (погрешно је означавајући као битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 439. став 2. ЗКП), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења у делу који се односи на исплату трошкова и наложи да се досуђени трошкови исплате директно браниоцу - адвокату Вукојици Секулићу, на основу ваљаног пуномоћја већ приложеног у списима.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду образлаже тако што оспорава исплату досуђених трошкова поступка законском заступнику малолетног и оцену суда о важности постојећег пуномоћја за исплату трошкова поступка браниоцу, на који начин суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама. Поред наведеног, истиче и повреду члана 460. ЗКП наводима да суд није одговорио на жалбене наводе зашто сматра да приложено пуномоћје није довољно, када специјално пуномоћје оверено од јавног бележника не постоји у ЗКП, нити у Адвокатској тарифи као услов за исплату трошкова на рачун браниоца.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама и указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев малолетног АА - адвоката Вукојице Секулића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Вукојице Секулића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић